

บทที่ 3

ภาพพจน์ของเด็กนักเรียนไทยต่อผู้ใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมือง : รัฐบาล

ในบทนี้จะเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของเด็กที่มีต่อรัฐบาลที่ได้จากการวิจัย โดยแยกพิจารณาภาพพจน์ของเด็กในแง่ของอำนาจ ภาวะความเป็นผู้นำ ความน่าไว้วางใจ และความมีบุญคุณของรัฐบาล ในรายละเอียดได้แยกแต่ละด้านตามระดับชั้นเรียน เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยทั่วไปแล้ว รัฐบาลจัดเป็นตัวแทนของอำนาจหน้าที่ทางการเมืองได้ เนื่องจากเป็นศูนย์กลางของการบริหารของระบบการเมือง นโยบายของรัฐบาล ย่อมส่งผลกระทบต่อกิจกรรมและการดำเนินการต่าง ๆ ของบทบาทต่าง ๆ ที่อยู่ในระบบการเมืองนั้น ๆ ปัญหาแรกของการศึกษารูปภาพพจน์ของเด็กนักเรียนที่มีต่อรัฐบาลก็คือ เด็กที่ทำการศึกษานั้นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐบาล ตรงกันหรือไม่มากนักเพียงไร และรัฐบาลในความเข้าใจของเด็กนั้นคืออะไร อย่างไรก็ตามสิ่งที่ทำให้เด็กอธิบายออกมาเป็นคำพูดได้อย่างถูกต้องและเด่นชัดอย่างเช่นผู้ใหญ่เป็นเรื่องยาก การศึกษาจึงมุ่งไปที่กิจกรรมของรัฐบาลที่ดำเนินอยู่โดยมีบทบาทต่าง ๆ เป็นตัวแทนในการดำเนินงานของรัฐบาล ที่เด็กได้มีโอกาสพบเห็นและเรียนรู้อยู่ในชีวิตประจำวัน

ในการทดสอบได้เลือกบทบาท 9 อย่าง คือ ครู ทหาร ตำรวจจราจร คนส่งหนังสือพิมพ์ บุรุษไปรษณีย์ ผู้พิพากษา ผู้ใหญ่บ้าน พนักงานเก็บค่าน้ำประปา และ นายกรัฐมนตรี โดยใช้คำถามว่า "ใครที่ไม่ได้ทำงานให้กับรัฐบาลโดยตรง"

คำตอบที่ถูกต้องคือ "คนส่งหนังสือพิมพ์" เพราะคนส่งหนังสือพิมพ์ไม่ได้ทำงานให้กับรัฐบาลโดยตรง อย่างเช่น ทหาร ตำรวจจราจร หรือคนเก็บค่าน้ำประปา ถ้าเด็ก

มีความเข้าใจว่ารัฐบาลคืออะไร มีอำนาจหน้าที่อย่างไร เด็กควรตอบได้ว่า คนส่งหนังสือพิมพ์ไม่ได้ทำงานให้กับรัฐบาลโดยตรง

ตารางที่ 3

ความรู้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ชั้น	ตอบถูกต้อง เป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
ป. 5	66.95	115
ป. 6	78.52	149
ป. 7	85.25	156
ม.ศ. 1	88.96	153
ม.ศ. 2	82.67	150
ม.ศ. 3	90.19	154
เฉลี่ย	82.09	877

$$\alpha = 0.05$$

$$r = +0.82$$

ตารางที่ 3 พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วเด็กสามารถแยกบทบาทระหว่างส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลและส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกได้ถึงร้อยละ 82.09 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับชั้นเรียน พบว่าความสามารถในการแยกบทบาทดังกล่าว แปรผันตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นหรืออายุที่มากขึ้น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $+0.82$ ซึ่งเชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 และหลังจากนั้น จะเป็นไปอย่างช้าๆ ซึ่งหมายความว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล เกือบสมบูรณ์หลังชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ขึ้นไป

เด็กกับสัญลักษณ์ของรัฐบาล

จุดมุ่งหมายในตอนนี้ต้องการศึกษาว่า เด็กนักเรียนไทยเข้าใจคำว่ารัฐบาลไทยได้แค่ไหน รัฐบาลในภาพพจน์ของเด็กคืออะไร ในการศึกษาเรื่องนี้ให้เด็กเลือกว่า "ผู้แทนราษฎร ธงชาติไทย พระบรมรูปทรงมา กรุงเทพมหานคร ทหาร ตำรวจ คณะปฏิวัติ คณะรัฐมนตรี" อะไรเป็นตัวแทนรัฐบาลไทยได้ดีที่สุด

ตารางที่ 4

การเลือกบทบาทต่าง ๆ ในฐานะตัวแทนของรัฐบาลไทย คิดเป็นร้อยละ
จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตัวแทน	ชั้นเรียน						
	ป.5	ป.6	ป.7	มศ.1	มศ.2	มศ.3	เฉลี่ย
ผู้แทนราษฎร	9.56	5.37	6.41	3.92	6.04	2.63	5.65
ธงชาติไทย	5.22	6.71	1.28	—	6.04	5.26	4.90
พระรูป	—	1.34	.64	.65	—	.66	0.82
กรุงเทพ ฯ	13.91	2.01	.64	.65	2.68	.66	3.43
ทหาร	9.57	8.05	3.85	4.58	9.40	12.50	7.99
ตำรวจ	7.83	4.70	4.49	3.27	3.35	1.32	4.16
คณะปฏิวัติ	16.52	12.75	8.33	11.76	9.40	13.16	11.99
คณะรัฐมนตรี	37.39	59.06	74.36	75.17	63.09	63.81	61.06
รวม	100	100	100	100	100	100	100
N	115	149	156	154	150	152	878

จากตารางที่ 4 พบว่าในภาพพจน์ของเด็ก "คณะรัฐมนตรี" เป็นตัวแทนของรัฐบาลโคคดีที่สุด โดยมีอัตราการเลือกคณะรัฐมนตรีเป็นตัวแทนรัฐบาลไทยโดยเฉลี่ยร้อยละ 61.06 และพบวาระอยละของการเลือกคณะรัฐมนตรีในฐานะรัฐบาลเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมากในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 เพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และกลับลดลงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นผลมาจาก การเรียนรู้ทางทฤษฎี กับสภาพที่ปรากฏจริงในเหตุการณ์ทางบ้านเมือง ที่เด็กได้รับประสบการณ์มากขึ้นตามอายุที่สูงขึ้น ทำให้เกิดความลังเล สับสน ว่าอะไรสมควรเป็นตัวแทนของรัฐบาลไทยที่แท้จริง ระหว่างบทบาทของคณะรัฐมนตรีและบทบาทอื่น ๆ เช่น ทหาร คณะปฏิวัติ เป็นต้น ทำให้การเลือกคณะรัฐมนตรีเป็นตัวแทนรัฐบาล ซึ่งสูงขึ้นกลับลดลงกึ่งกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาการเลือกบทบาทอื่น พบว่าการเลือก ทหาร และคณะปฏิวัติ มีแนวโน้มที่ผูกพันกับการเลือกคณะรัฐมนตรีเป็นตัวแทนของรัฐบาลไทย โดยเฉพาะคณะปฏิวัตินั้นพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบกับการเลือกคณะรัฐมนตรี -0.81 ซึ่งเชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเลือกทหารกับคณะรัฐมนตรี เป็นตัวแทนรัฐบาลไทยมีค่า -0.56 แม้จะเชื่อมั่นไม่ได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่ก็บอกแนวโน้มได้) นั่นคือ ยิ่งเด็กมีระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น เด็กจะยิ่งเห็นว่าคณะรัฐมนตรีเป็นตัวแทนของรัฐบาลไทยโคคดีที่สุด ลดลง ขณะเดียวกันกลับเห็นว่า ทหารและคณะปฏิวัติ เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของรัฐบาลไทยเพิ่มขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งว่า การที่ผู้ที่เลือกผู้แทนราษฎรเป็นตัวแทนของรัฐบาลมีแนวโน้มลดลง เมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้นนั้น อาจเป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางการเมืองจากสภาพการณ์ของการเมืองไทย จากประสบการณ์ตรงของเด็กที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้แทนราษฎรไม่ค่อยมีโอกาสในบทบาทของการปกครองประเทศ ตามแนวทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างจริงจังเลยสักครั้ง ดังนั้นจึงพบว่า เด็กเลือกผู้แทนราษฎรเป็นตัวแทนรัฐบาลไทยลดลง ขณะที่ระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.78 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ใครควรเป็นผู้บริหารประเทศ

การเลือกตัวแทนรัฐบาลไทย เมื่อประเด็นที่น่าสนใจประการหนึ่งในการที่จะศึกษา ความรู้ความเข้าใจที่เด็กมีต่อรัฐบาล ปัญหาต่อไปคือ ในภาพพจน์ของเด็กนั้น ผู้ที่เหมาะสมในการบริหารประเทศควรเป็นใคร ซึ่งเป็นคำถามที่มุ่งทดสอบ ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกในการให้ความไว้วางใจ และการประเมินคุณค่าคอบทบาทต่าง ๆ ที่เห็นตัวอย่างให้เลือกในการตอบคำถามนี้

จากตารางที่ 5 พบว่า เด็กนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า "คณะรัฐบาล" เป็นกลุ่มบทบาทสำคัญที่เหมาะสมในการบริหารประเทศมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยทั่วไป พบว่ามีเพียงร้อยละ 58.04 เท่านั้นที่เลือก "คณะรัฐบาล" แต่อย่างไรก็ดีผลดังกล่าวสอดคล้องกับคำถามในเรื่องตัวแทนรัฐบาลไทยซึ่งเด็กส่วนใหญ่ตอบว่า "คณะรัฐมนตรี" นั้นหมายความว่า เด็กมีภาพพจน์ต่อคณะรัฐมนตรีว่าเป็นคณะบุคคลที่ทำหน้าที่ในการบริหารประเทศและประกอบกันเป็นคณะรัฐบาล

บทบาทที่เด็กเลือกมากเป็นลำดับต่อไปจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้แทนราษฎร รัฐมนตรีกลาโหม คณะปฏิวัติ ทหาร ตำรวจ ครู และผู้พิพากษาตามลำดับ จากผลดังกล่าวทำให้ทราบว่าในภาพพจน์ของเด็กนั้น "ผู้แทนราษฎร" เป็นผู้ที่มีความเห็นหน้าที่ในการบริหารประเทศเป็นลำดับถัดมา

เมื่อเปรียบเทียบการเลือกผู้ควรเป็นผู้บริหารประเทศระหว่างระดับชั้นเรียน พบว่ายิ่งเด็กมีระดับชั้นเรียนสูงขึ้น ความคิดที่ว่า "รัฐบาล" เป็นผู้ควรทำหน้าที่ในการบริหารประเทศจะมีมากยิ่งขึ้น ขณะที่เลือก "รัฐมนตรีกลาโหม" ลดน้อยลง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเป็น $+ 0.95$ และ -0.94 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 5

การเลือกผู้ที่ควรเป็นผู้บริหารประเทศตามภาพจน์ของเด็กนักเรียน
คิดเป็นร้อยละ จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตัวแทน	ชั้นเรียน						เฉลี่ย
	ป.5	ป.6	ป.7	มศ.1	มศ.2	มศ.3	
ครู	1.74	-	1.28	.65	1.33	.65	.94
ทหาร	13.91	10.74	3.85	1.95	8.00	4.55	7.16
ตำรวจ	2.61	6.71	1.92	-	1.33	1.30	2.31
นายอำเภอ	4.35	2.68	1.28	.65	-	-	1.49
ผู้พิพากษา	1.74	.67	.64	.65	1.33	-	.84
คณะปฏิวัติ	6.09	9.40	8.33	5.84	6.67	12.34	8.11
รมต. กลาโหม	13.91	16.78	11.54	9.74	2.67	2.60	9.55
ผู้แทน	12.17	12.08	10.26	7.79	16.00	11.04	11.55
คณะรัฐบาล	43.48	40.94	60.90	72.73	62.67	67.52	50.05
รวม	100	100	100	100	100	100	100
N	115	149	156	154	150	154	878

บทบาทอื่น เช่น ผู้แทนราษฎร คณะปฏิวัติ และทหารนั้น แมพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกจะไม่สูงถึงขั้นที่ยอมรับได้ แต่ก็มีแนวโน้มว่า ยิ่งระดับชั้นเรียนสูงขึ้น เด็กจะยิ่งเห็นว่า "ผู้แทนราษฎร" ควรเป็นผู้บริหารประเทศมากขึ้น (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือก + 0.52) ขณะที่แนวโน้มเลือก

"คณะปฎิวัติ" และ "ทหาร" เป็นผู้ที่ควรบริหารประเทศคนน้อยลง (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเลือกเป็น -0.44 และ 0.67 ตามลำดับ)

จากผลดังกล่าว พอที่จะกล่าวได้ว่าเด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในรัฐบาลได้อย่างดี สามารถเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลได้ และมีความเข้าใจตรงกันในลักษณะของรัฐบาลไทย จึงทำให้เชื่อมั่นได้ว่า คำว่า "รัฐบาล" ที่จะใช้ในการวิจัยในลำดับต่อไปนี้ในภาพพจน์ของเด็กนั้นมีความหมายอย่างเดียวกัน

ภาพพจน์ของเด็กนักเรียนที่มีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาล

ในตอนนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะวัดความรู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจและการประเมินคุณค่าในบทบาทหรือคุณภาพที่ดีหรือเลวของรัฐบาลในภาพพจน์ของเด็ก โดยพิจารณาในแง่บวก (positive) หรือลบ (negative) ของคะแนนเฉลี่ย ที่ได้ประเมินให้กับบทบาทหรือคุณภาพของรัฐบาล ซึ่งสามารถพิจารณาได้ในแง่ของการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนที่เด็กมีต่อรัฐบาลได้

จากสภาพที่ปรากฏจริงของเหตุการณ์บ้านเมืองที่ปรากฏขึ้นในช่วงอายุของเด็กที่ศึกษานั้น มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหลายยุคหลายสมัย ทั้งรัฐบาลที่มาจากการรัฐประหารและรัฐบาลที่มาจากเลือกตั้ง การศึกษารัฐบาลในที่นี้จึงเกิดปัญหาในแง่ที่ว่า จะศึกษาภาพพจน์ของเด็กที่มีต่อรัฐบาลในยุคใด เพราะรัฐบาลแต่ละยุคก็มีอายุสั้น ๆ ไม่นาน แต่อย่างไรก็ตาม ดังที่กล่าวแล้วว่า การดำเนินงานเปลี่ยนสิ่งหน้าเข้าระบบ (input) ไปสู่ผลที่ออกมาจากระบบ (output) ของระบบการเมืองใด ๆ นั้น ย่อมมีรัฐบาลเป็นจุดศูนย์กลาง และต้องอาศัยบทบาทที่เกิดจากหน้าที่ต่าง ๆ กัน กิจกรรมที่บทบาทเหล่านั้นกระทำย่อมเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ในการสั่งการ ควบคุม หรืออำนวยความสะดวก และสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เด็กเรียนรู้ ทั้งยังสามารถประเมินผลได้ความบทบาทเหล่านั้นก็ดีหรือเลว บทบาทเหล่านั้นเป็นเสมือนตัวแทนการกระทำ

ของรัฐบาลนั่นเอง จากผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กส่วนใหญ่เข้าใจในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ รัฐบาลหรือเป็นของรัฐบาล รัฐบาลในที่นี้จึงมีความหมายที่ตรงกับการวัดความพอใจหรือไม่พอใจที่มีต่อบทบาทของรัฐบาล ก็คือการวัดความพอใจหรือไม่พอใจที่เด็กมีต่อบทบาทต่าง ๆ ที่เป็นตัวแทนหรือกลไกของรัฐบาลและเด็กได้เรียนรู้ตนเอง นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลในทุกยุคทุกสมัย เป็นเพียงการเปลี่ยนเฉพาะตัวบุคคล ในส่วนเบื้องบนเท่านั้น ส่วนใหญ่โครงสร้าง ระบบ บทบาท และกิจกรรมในส่วนพื้นฐานที่เด็กได้เรียนรู้ในฐานะตัวแทนการกระทำของรัฐบาลยังคงเดิม ดังนั้นในการวิจัยนี้จึงเป็นการให้เด็กประเมินรัฐบาลโดยทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจงว่าเป็นรัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่ง ควดยเหตุผลดังที่กล่าวแล้ว

ในการพิจารณาบทบาทของรัฐบาลในที่นี้จึงจำกัดอยู่ในเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ (power) ความมีบุญคุณ (Benevolent) ความน่าไว้วางใจ (Dependability) และในดานความเป็นผู้นำ (Leadership) ที่เด็กมีภาพพจน์ต่อรัฐบาลเท่านั้น

จากตารางที่ 6

ข้อ 1 - 3 เป็นภาพพจน์ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของรัฐบาล พบว่าเด็กมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่ออำนาจของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.95 โดยพบว่าเด็กให้ความเชื่อมั่นหรือสนับสนุนอำนาจการลงโทษของรัฐบาลมากกว่าอำนาจการควบคุม โดยมีคะแนน 3.18 และ 2.71 ตามลำดับ เมื่อให้เด็กนักเรียนประเมินบทบาทของการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล เด็กมีภาพพจน์ว่ารัฐบาลนั้นมีอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนน 2.95

ข้อ 4 - 6 เป็นภาพพจน์ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นผู้นำของรัฐบาล พบว่าเด็กมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อความเป็นผู้นำของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.12 คิดว่ารัฐบาลนั้นเป็นผู้นำในดานความรอบรู้ การตัดสินใจ และการนำ

ตารางที่ 6

ภาพพจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาล คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามข้อ

ข้อ	คำถาม	คะแนนเฉลี่ย
1	รัฐบาลของเรามีอำนาจควบคุมประชากรทั้งหมดในประเทศไทยได้	2.71
2	รัฐบาลของเราสามารถนำคนผิดมาลงโทษได้ทุกคน ไม่ว่าคนคนนั้นจะเป็นใครก็ตาม (เว้นพระมหากษัตริย์)	3.18
3	รัฐบาลของเรามีอำนาจมากเกินไป	2.95
	เฉลี่ย	2.95
4	รัฐบาลของเราเรื่องดีกว่าทุกคนว่าจะทำอะไรหรือดำเนินนโยบายอย่างไร	3.08
5	รัฐบาลของเราเป็นผู้ที่ทักสินใจในเรื่องที่สำคัญตลอดเวลา	3.23
6	รัฐบาลของเราเป็นผู้ที่นำชาติไปสู่ความเจริญได้อย่างดีที่สุดแล้ว	3.06
	เฉลี่ย	3.12
7	รัฐบาลของเรามักทำอะไรผิดพลากบ่อยครั้งที่สุด	2.95
8	รัฐบาลของเราให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกันเสมอ	3.07
	เฉลี่ย	3.07
9	รัฐบาลของเราเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนอยู่เสมอ	3.49
10	รัฐบาลของเรารู้อเสมอว่าประชาชนต้องการอะไร	3.07
	เฉลี่ย	3.28

ชาติไปสู่ความเจริญได้ อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนน 3.08, 3.23, 3.06 ตามลำดับ

ข้อ 7 - 8 เป็นภาพพจน์ที่เกี่ยวกับความน่าไว้วางใจของรัฐบาล ซึ่งพบว่าเด็กมีภาพพจน์ในการให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.07 โดยเด็กให้ความเชื่อมั่นในการกระทำของรัฐบาล และเชื่อใจในความยุติธรรมของรัฐบาลในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.95 และ 3.25 ตามลำดับ

ข้อ 9 - 10 เป็นภาพพจน์เกี่ยวกับความมีบุญคุณของรัฐบาล พบว่าเด็กมีภาพพจน์สนับสนุนความมีบุญคุณของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.28 โดยเด็กมีภาพพจน์ว่ารัฐบาลเป็นผู้ที่คอยเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชน และทราบความต้องการของประชาชนได้อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนน 3.49 และ 3.07 ตามลำดับ

จากผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า เด็กมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับชั้นเรียนกับภาพพจน์ที่มีต่อรัฐบาล

ตารางที่ 7

การสนับสนุนของเด็กที่มีต่อรัฐบาล จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ประเภท	ชั้นเรียน						รวมคะแนน
	ป.5	ป.6	ป.7	มศ.1	มศ.2	มศ.3	
ไม่สนับสนุน	251	384	462	528	559	700	2,884
ไม่แน่ใจ	290	390	410	379	302	301	2,072
สนับสนุน	526	712	676	630	551	477	3,572
รวมคะแนน	1,067	1,486	1,548	1,537	1,412	1,478	8,528
คะแนนเฉลี่ย	3.36	3.28	3.18	3.07	2.98	2.72	3.09
N	115	149	156	154	150	154	878

df = 10 $\chi^2 = 0.01$ χ^2 (จากตาราง) = 23.2

χ^2 (จากคำนวณ 249.95)

- หมายเหตุ 1. การทดสอบไซโคลสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01
2. คะแนนทดสอบแบ่งออกเป็นสามพวก คือ สนับสนุน (รวมพวก สนับสนุนอย่างมาก กับ สนับสนุนไม่แน่ใจ และ ไม่สนับสนุน (รวมพวก ไม่สนับสนุนอย่างมาก และพวกไม่สนับสนุน) โดยใช้รอยคะแนนรวมทั้งปรากฏของทุกข้อเข้าด้วยกัน

จากตารางที่ 7 พบว่าระดับการศึกษาหรืออายุของเด็กนักเรียนมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ของเด็กที่มีต่อรัฐบาลในแง่ของการสนับสนุน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วคะแนนของการสนับสนุนรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่ายิ่งเด็กมีระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น การสนับสนุนที่มีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลกลับลดลง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.97 ซึ่งเชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 8 พบว่าขณะที่ระดับชั้นเรียนของเด็กสูงขึ้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ เกี่ยวกับภาพพจน์ที่มีต่ออำนาจของรัฐบาล ทั้งโดยส่วนรวมและภาพพจน์ที่มีต่ออำนาจการควบคุม อำนาจการลงโทษ และการประเมินบทบาทการใช้อำนาจของรัฐบาล คือในทุกุระกัษณะเรียนยังมีภาพพจน์ที่มีต่ออำนาจการควบคุมของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.71) และภาพพจน์คืออำนาจการลงโทษของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน (คะแนนเฉลี่ย 3.18) เมื่อเปรียบเทียบกันจะพบว่าเด็กนักเรียนให้ความเชื่อมั่นในอำนาจการลงโทษของรัฐบาลมากกว่าอำนาจการควบคุมในทุกุระกัษณะ และเมื่อให้ประเมินบทบาทการใช้อำนาจของรัฐบาลทุกุระกัษณะชั้นมีภาพพจน์ว่ารัฐบาลมีอำนาจอยู่ในระดับปานกลาง คือไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป (คะแนนเฉลี่ย 2.95)

ภาพพจน์ต่ออำนาจจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตารางที่ 8

ภาพพจน์ที่มีต่ออำนาจของรัฐบาล จำแนกตามระดับชั้นเรียน

คำถาม	ชั้นเรียน					
	ป.5	ป.6	ป.7	มศ.1	มศ.2	มศ.3
รัฐบาลของเรามีอำนาจที่จะควบคุมประชาชนทั้งหมดในประเทศได้	2.93 (114)	2.79 (149)	2.59 (156)	2.59 (153)	2.70 (149)	2.67 (149)
รัฐบาลของเราสามารถนำคนผิดมาลงโทษได้ทุกคนไม่ว่าคนนั้นจะเป็นใครก็ตาม (เว้นพระมหากษัตริย์)	3.21 (96)	3.18 (149)	3.49 (154)	3.05 (154)	3.28 (156)	2.87 (146)
รัฐบาลของเรามากมีอำนาจมากเกินไป	2.97 (115)	2.99 (149)	2.96 (156)	2.92 (154)	2.94 (149)	2.91 (152)
เฉลี่ย	3.04	2.99	3.01	2.85	2.97	2.82

หมายเหตุ

1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าเฉลี่ย
2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามนั้น

ความเป็นผู้นำจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตารางที่ 9

ภาพพจน์ต่อความเป็นผู้นำของรัฐบาล จำแนกตามระดับชั้นเรียน

คำถาม	ชั้นเรียน					
	ป.5	ป.6	ป.7	มศ.1	มศ.2	มศ.3
รัฐบาลของเราเป็นผู้เรื่อง ดีกว่าทุกคนจะทำอะไรหรือ ดำเนินนโยบายอย่างไร	3.32 (97)	3.36 (149)	3.12 (163)	3.06 (153)	2.99 (136)	2.62 (146)
รัฐบาลของเราเป็นผู้ที่ตัดสินใจ ใจในเรื่องที่สำคัญ ๆ ตลอด เวลา	3.36 (96)	3.09 (148)	3.13 (154)	3.28 (153)	3.31 (143)	3.22 (147)
รัฐบาลของเราเป็นผู้ที่นำชาติ ไปสู่ความเจริญโดยมากที่สุด แล้ว	3.50 (96)	3.38 (149)	3.22 (154)	3.04 (154)	2.71 (136)	2.71 (146)
เฉลี่ย	3.39	3.28	3.16	3.13	3.00	2.85
<u>หมายเหตุ</u>	1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าเฉลี่ย					
	2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามนั้น					

ตารางที่ 9 พบว่ายิ่งระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุของเด็กมากขึ้น ภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนที่มีต่อบทบาทของความเป็นผู้นำของรัฐบาลโดยส่วนรวมจะยิ่งลดลง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยกับระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น -0.98 ซึ่งเชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในรายละเอียดคนนั้นพบว่ายิ่งระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุของเด็กมากขึ้น คะแนนของการสนับสนุนที่มีต่อรัฐบาล เกี่ยวกับความเป็นผู้นำในแง่ความรู้อาจยิ่งลดลง จากคะแนนเฉลี่ย 3.32 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็น 2.62 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยกับระดับชั้นเรียน -0.93 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พบว่าเมื่อระดับชั้นเรียนของเด็กสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในภาพพจน์ที่มีต่อรัฐบาลเกี่ยวกับความเป็นผู้นำในแง่ของการตัดสินใจ คือทุกระดับชั้นสนับสนุนรัฐบาลในแง่ที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยทุกชั้น 3.08) และไม่มีความแตกต่างระหว่างชั้นเรียนมากนัก เมื่อให้เด็กนักเรียนประเมินสภาพของความเป็นผู้นำในแง่ของการนำชาติไปสู่ความเจริญของรัฐบาลไทยนั้น พบว่ายิ่งระดับชั้นเรียนของเด็กสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น การสนับสนุนที่มีต่อรัฐบาลในค่านี้อาจยิ่งลดต่ำลง จากคะแนนค่อนข้างสูงในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.50) เป็นระดับปานกลางในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2.71) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.98 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ความน่าไว้วางใจจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตารางที่ 10

ภาพพจน์ของเด็กนักเรียนที่มีต่อความน่าไว้วางใจของรัฐบาลจำแนกตามระดับชั้นเรียน

คำถาม	ชั้นเรียน					
	ป.5	ป.6	ป.7	มศ.1	มศ.2	มศ.3
รัฐบาลของเราจะทำอะไร ผิดพลาดน้อยที่สุด	3.38 (97)	3.29 (146)	3.06 (156)	2.95 (154)	2.61 (137)	2.42 (154)
รัฐบาลของเราให้ความ ยุติธรรมแก่ประชาชนอย่าง เท่าเทียมกันเสมอ	3.59 (96)	3.62 (149)	3.51 (154)	3.29 (154)	2.91 (136)	2.60 (146)
เฉลี่ย	3.48	3.45	3.28	3.12	2.76	2.51

หมายเหตุ

1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าเฉลี่ย
2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถาม
ข้อนั้น ๆ

ตารางที่ 10 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วยิ่งเด็กมีระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรือ
อายุมากขึ้น จะยิ่งให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลลดลง จากค่าคะแนนเฉลี่ย 3.38 ใน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ลดลงเหลือ 2.51 ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.91 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อมั่นได้ระดับนัยสำคัญ

0.05 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดก็พบว่า ยิ่งระดับชั้นเรียนของเด็กสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น เด็กจะยิ่งลดความวางใจในการกระทำของรัฐบาลลง เห็นได้จากคะแนนซึ่งอยู่ในระดับปานกลางในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.38) ลดลงค่อนข้างต่ำในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2.42) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.95 ซึ่งเชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และพบว่ายิ่งเด็กมีระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น เด็กจะให้ความไว้วางใจในแง่ของความเชื่อถือต่อรัฐบาลในการให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนลดลง เห็นได้จากคะแนนซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างสูงในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.59) ลดลง เป็นคะแนนในระดับปานกลาง ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2.60) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.94 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ความมีบุญคุณจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ตารางที่ 11

ภาพพจน์ของเด็กนักเรียนที่มีต่อรัฐบาลในด้านความมีบุญคุณ จำแนกตามระดับชั้นเรียน

คำถาม	ชั้นเรียน					
	ป.5	ป.6	ป.7	มศ.1	มศ.2	มศ.3
รัฐบาลของเราเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนอยู่เสมอ	3.79 (114)	3.71 (149)	3.56 (156)	3.62 (154)	3.36 (148)	2.93 (148)
รัฐบาลของเราดูเสมอว่าประชาชนต้องการอะไร	3.29 (115)	3.38 (149)	3.19 (156)	2.97 (154)	3.02 (149)	2.46 (149)
เฉลี่ย	3.54	3.54	3.32	3.24	3.19	2.69

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บเป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 11 พบว่าโดยส่วนรวมแล้ว ยิ่งเด็กมีระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น เด็กจะยิ่งมีภาพพจน์ต่อรัฐบาลในแง่ของควมมีบุญคุณในทางที่สนับสนุนลดลง จากคะแนนซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างสูงในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.54) ลดลงเป็นระดับปานกลางในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2.69) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.91 ซึ่งเชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่ายิ่งเด็กมีระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น ภาพพจน์ที่ว่ารัฐบาลเป็นผู้ที่คอยเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนอยู่เสมอจะยิ่งลดต่ำลง จะเห็นได้จากคะแนนซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างสูงในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.79) ลดลงเป็นคะแนนระดับปานกลางในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2.93) และพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.90 ซึ่งเชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเช่นเดียวกับภาพพจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาลในแง่ของการสนองตอบความต้องการของประชาชน โดยที่คะแนนของการสนับสนุนจะยิ่งลดลง เมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้นหรืออายุของเด็กนักเรียนมากขึ้น จะเห็นได้จากคะแนนซึ่งอยู่ในระดับปานกลางในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3.29) ลดลง เป็นระดับปานกลางค่อนข้างต่ำในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2.46) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนกับระดับชั้นเรียน -0.08 ซึ่งเป็นค่าที่เชื่อมั่นได้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 12 พบว่าเพศมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเพศชายสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเพศหญิง

เพศกับภาพพจน์ที่มีต่อรัฐบาล

ตารางที่ 12
การสนับสนุนของเด็กที่มีต่อรัฐบาล จำแนกตามเพศ

เพศ	ประเภท				คะแนนเฉลี่ย	
	ไม่สนับสนุน	ไม่แน่ใจ	สนับสนุน	รวม		
ชาย	1,365	999	1,816	4,180	3.13	425
หญิง	1,519	1,073	1,723	4,315	3.06	453
รวม	2,884	2,077	3,539	8,495	3.09	878

$df = 2 ; \alpha = 0.01 ; \chi^2$ (ตาราง) = 9.21

χ^2 (จากการคำนวณ) = 11.17

หมายเหตุ

1. การทดสอบใช้ไคสแควที่ระดับนัยสำคัญ 0.01
2. คะแนนทดสอบแบ่งออกเป็นสามพวก คือ สนับสนุน (รวมพวกสนับสนุนอย่างมากกับสนับสนุน) ไม่แน่ใจ และไม่สนับสนุน (รวมพวกไม่สนับสนุนอย่างมากกับไม่สนับสนุน) โดยไจรอยคะแนนรวมที่ปรากฏของทุกข้อเขาควักกัน

เพศกับอำนาจของรัฐบาล

ตารางที่ 13

ภาพพจน์เกี่ยวกับอำนาจที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามเพศ

คำถาม	เพศ	
	ชาย	หญิง
รัฐบาลของเรามีอำนาจควบคุมอยู่เหนือประชาชนทั้งหมด ในประเทศได้	2.77 (421)	2.66 (449)
รัฐบาลของเราสามารถนำคนผิดมาลงโทษได้ทุกคน ไม่ว่าคนคนนั้นจะเป็นใครก็ตาม	3.21 (416)	3.15 (419)
รัฐบาลของเรามากมีอำนาจมากเกินไป	2.95 (422)	2.94 (452)
เฉลี่ย	2.98	2.92

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บแสดงคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถาม
ข้อนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 13 โดยส่วนรวมแล้วพบว่าเพศชายมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุน
ต่ออำนาจของรัฐบาลมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 2.98 และ
2.92 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าเพศชายให้ความเชื่อมั่นในอำนาจการ
ควบคุมของรัฐบาลมากกว่าเพศหญิง โดยมีคะแนนของเพศชายและเพศหญิงเป็น 2.77

2.66 พบว่าเพศชายเชื่อมั่นในอำนาจการลงโทษของรัฐบาลมากกว่าเพศหญิง มีคะแนนของเพศชายและหญิงเป็น 3.21 และ 3.15 และเมื่อให้เด็กนักเรียนประเมินบทบาทการใช้อำนาจของรัฐบาล พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีคะแนนการสนับสนุนเกือบไม่ต่างกัน คือ 2.95 และ 2.94

เพศกับความเป็นผู้นำของรัฐบาล

ตารางที่ 14

ภาพพจน์เกี่ยวกับความเป็นผู้นำที่เด็กมีต่อรัฐบาล จำแนกตามเพศ

คำถาม	เพศ	
	ชาย	หญิง
รัฐบาลของเราดูเรื่องดีกว่าทุกคนว่าจะทำอะไรหรือดำเนินนโยบายอย่างไร	3.09 (415)	3.06 (419)
รัฐบาลของเราเป็นผู้ที่ตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญที่สุดเกือบตลอดเวลา	3.28 (415)	3.17 (419)
รัฐบาลของเราเป็นผู้นำชาติไปสู่ความเจริญได้เป็นอย่างดีที่สุด	3.07 (415)	3.00 (420)
เฉลี่ย	3.11	3.08

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บ แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามข้อนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 14 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วเพศชายมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อความเป็นผู้นำของรัฐบาลมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.11 และ 3.08 เมื่อพิจารณารายละเอียดแยกพบว่า เพศชายสนับสนุนความเป็นผู้นำของรัฐบาลในแง่ของความรู้น่ามากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.09 และ 3.06 พบว่าเพศชายสนับสนุนบทบาทของรัฐบาลเกี่ยวกับความเป็นผู้นำในแง่ของการตัดสินใจมากกว่าเพศหญิง โดยมีคะแนน 3.28 และ 3.17 และเมื่อให้ประเมินสภาพการเป็นผู้นำของรัฐบาล พบว่าเพศชายสนับสนุนว่ารัฐบาลนำชาติไปสู่ความเจริญได้อย่างดีมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยมีคะแนน 3.07 และ 3.00

เพศกับความน่าไว้วางใจของรัฐบาล

ตารางที่ 15

ภาพพจน์เกี่ยวกับความน่าไว้วางใจที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามเพศ

คำถาม	เพศ	
	ชาย	หญิง
รัฐบาลของเราทำอะไรผิดพลาดบ่อยครั้งที่สุด	2.95 (417)	2.94 (421)
รัฐบาลของเราให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน	3.31 (415)	3.17 (420)
เฉลี่ย	3.13	3.05

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถาม
ข้อนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 15 พบว่าโดยส่วนรวมแล้ว เพศชายให้ความไว้วางใจต่อ
รัฐบาลมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อยโดยมีคะแนน 3.13 และ 3.05 เมื่อพิจารณาใน
รายละเอียดพบว่า เพศชายและเพศหญิงให้ความไว้วางใจต่อการกระทำของรัฐบาล
เกือบไม่แตกต่างกัน โดยมีคะแนน 2.95 และ 2.94 และพบว่าเพศชายให้การ
สนับสนุนต่อรัฐบาลในแง่ของความไว้วางใจในการให้ความยุติธรรมมากกว่าเพศหญิง
โดยมีคะแนน 3.31 และ 3.17 ตามลำดับ

เพศกับความมีบุญคุณของรัฐบาล

ตารางที่ 16

ภาพพจน์เกี่ยวกับความมีบุญคุณที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามเพศ

คำถาม	เพศ	
	ชาย	หญิง
รัฐบาลของเราเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อน อยู่เสมอ	3.52 (422)	3.45 (447)
รัฐบาลของเรารู้เสมอว่าประชาชนต้องการอะไร	3.14 (422)	3.01 (450)
เฉลี่ย	3.33	3.23

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามข้อนี้ทั้งหมด

ตารางที่ 16 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วเพศชายมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อรัฐบาลในแง่ของความมีบุญคุณมากกว่าเพศหญิง โดยมีคะแนน 3.33 และ 2.23 เมื่อพิจารณารายละเอียด เพศชายเห็นว่ารัฐบาลเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยมีคะแนน 3.52 และ 3.45 และพบว่าเพศชายเห็นว่ารัฐบาลรู้ความต้องการของประชาชนมากกว่าเพศหญิง โดยมีคะแนน 3.14 และ 3.01 ตามลำดับ

ฐานะทางเศรษฐกิจกับภาพพจน์ที่มีต่อรัฐบาล

ตารางที่ 17

การสนับสนุนของเด็กที่มีต่อรัฐบาล จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ

ฐานะ	ประเภท			รวม	คะแนนเฉลี่ย	N
	ไม่สนับสนุน	ไม่แน่ใจ	สนับสนุน			
สูง	890	615	978	2483	3.01	253
กลาง	1191	854	1434	3479	3.09	354
ต่ำ	801	605	1126	2532	3.17	271
รวม	2882	2074	3538	8494	3.09	878

$$df = 4, \alpha = 0.01, \chi^2 \text{ (จากตาราง)} = 13.3$$

$$\chi^2 \text{ (จากคำนวณ)} = 14.93$$

- หมายเหตุ 1. การทดสอบใช้ไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01
2. คะแนนทดสอบแบ่งออกเป็นสามพวก คือ สนิบสนุน (รวมพวก สนิบสนุนมากและสนิบสนุน) ไม่น่าใจ และไม่สนิบสนุน (รวม พวกไม่สนิบสนุนมากกับไม่สนิบสนุน) โดยใช้รอยคะแนนรวมที่ ปรากฏของทุกขอเขาควยกัน

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของเด็ก ซึ่งในการวิจัยได้ แบ่งออกเป็น ฐานะต่ำ (ยาก) ฐานะปานกลาง และฐานะสูง (รวย) มีอิทธิพลต่อภาพ พจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วเด็กสนิบสนุนต่อรัฐบาล ในระดับปานกลาง และเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำสนิบสนุนต่อบทบาทและการกระทำ ของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูงตามลำดับ โดยมีค่า คะแนนเฉลี่ยเป็น 3.17, 3.09 และ 3.01 ตามลำดับ

ฐานะทางเศรษฐกิจกับอำนาจของรัฐบาล

ตารางที่ 18

ภาพพจน์เกี่ยวกับอำนาจที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจ

คำถาม	ฐานะเศรษฐกิจ		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเรามีอำนาจที่จะควบคุมประชาชน ทั้งหมดในประเทศได้	2.68 (251)	2.64 (350)	2.80 (269)
รัฐบาลของเราสามารถนำคนผิดมาลงโทษได้ ทุกคนไม่ว่าคนคนนั้นจะเป็นใครก็ตาม	3.17 (246)	3.24 (346)	3.10 (243)
รัฐบาลของเรามากมีอำนาจมากเกินไป	2.94 (252)	2.93 (352)	2.97 (269)
เฉลี่ย	2.60	2.93	2.96

- หมายเหตุ 1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
2. ตัวเลขในวงเล็บเป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 18 พบว่าโดยส่วนรวมแล้ว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำ สนับสนุนต่ออำนาจของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูง ตามลำดับ โดยมีคะแนน 2.96, 2.93 และ 2.60 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำ เชื่อมั่นต่ออำนาจการควบคุมของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะสูงและปานกลาง โดยมีคะแนน 2.80, 2.96 และ 2.64 ตามลำดับ และพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง เชื่อมั่นในอำนาจการลงโทษของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะสูงและต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.24, 3.17 และ 3.10 ตามลำดับ เมื่อให้เด็กประเมินบทบาทและการกระทำของรัฐบาลในค่านอำนาจ พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะสูง สนับสนุนต่อการใช้อำนาจของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะสูงและปานกลางเล็กน้อย โดยมีคะแนน 2.97, 2.94 และ 2.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 พบว่าโดยส่วนรวมแล้ว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำ มีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อความเป็นผู้นำของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูงตามลำดับ โดยมีคะแนน 3.19, 3.12 และ 3.02 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำ สนับสนุนความเป็นผู้นำของรัฐบาลในแง่ความรู้ของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะสูงเล็กน้อย โดยมีคะแนน 3.25 และ 3.17 และเมื่อให้เด็กประเมินสภาพความเป็นผู้นำชาติไปสู่ความเจริญของรัฐบาลโดยทั่วไป พบว่าเด็กมาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.20, 3.10 และ 2.90 ตามลำดับ.

ฐานะทางเศรษฐกิจกับความเป็นผู้นำของรัฐบาล

ตารางที่ 19

ภาพพจน์เกี่ยวกับความเป็นผู้นำที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ

คำถาม	ฐานะเศรษฐกิจ		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเราเป็นผู้รู้เรื่องดีกว่าทุกคนว่าจะทำอะไร หรือดำเนินนโยบายอย่างไร	3.00 (247)	3.10 (345)	3.12 (242)
รัฐบาลของเราเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญที่สุด เกือบตลอดเวลา	3.17 (246)	3.25 (346)	3.25 (242)
รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา เป็นผู้นำชาติไปสู่ความเจริญ ไต่อย่างดีที่สุดแล้ว	2.90 (247)	3.01 (346)	3.20 (241)
เฉลี่ย	2.02	3.12	3.19

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขในวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบใน
ข้อนั้นทั้งหมด

ฐานะทางเศรษฐกิจกับความน่าไว้วางใจของรัฐบาล

ตารางที่ 20

ภาพพจน์เกี่ยวกับความน่าไว้วางใจที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ

คำถาม	ฐานะเศรษฐกิจ		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเรามักทำอะไรผิดพลาค่นอยครั้งที่สุด	2.83 (246)	2.90 (348)	3.07 (244)
รัฐบาลของเราให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน	3.09 (246)	3.24 (347)	3.40 (242)
เฉลี่ย	2.96	3.07	3.24

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามข้อนี้ทั้งหมด

ตารางที่ 20 พบว่าโดยส่วนรวมแล้วเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำให้ความไว้วางใจต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและต่ำ โดยมีคะแนน 3.24, 3.07 และ 2.96 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำให้ความไว้วางใจในแง่การกระทำของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.07, 2.90 และ 2.83 ตามลำดับ และพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำให้ความไว้วางใจในแง่ของการให้ความยุติธรรมของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.40, 3.24 และ 3.09 ตามลำดับ

ฐานะทางเศรษฐกิจกับความมีบุญคุณของรัฐบาล

ตารางที่ 21

ภาพพจน์เกี่ยวกับความมีบุญคุณที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาลจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ

คำถาม	ฐานะเศรษฐกิจ		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเราเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อน อยู่เสมอ	3.34 (251)	3.50 (349)	3.60 (260)
รัฐบาลของเราดูเสมอว่าประชาชนต้องการอะไร	2.98 (251)	3.07 (350)	3.20 (271)
เฉลี่ย	3.14	3.28	3.40

- หมายเหตุ 1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
2. ตัวเลขในวงเล็บเป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามข้อนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 21 โดยส่วนรวมแล้วพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อความมีบุญคุณของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.40, 3.28 และ 3.14 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำเห็นควยว่ารัฐบาลคอยเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.60, 3.50 และ 3.34 ตามลำดับ และพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำเห็นว่ารัฐบาลดูความต้องการของประชาชนมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.20, 3.07 และ 2.93 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับภาพพจน์ที่มีต่อรัฐบาล

ตารางที่ 22

การสนับสนุนของเด็กที่มีต่อรัฐบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ประเภท			รวม	คะแนนเฉลี่ย	N
	ไม่สนับสนุน	ไม่แน่ใจ	สนับสนุน			
สูง	909	686	1,048	2,643	3.06	273
กลาง	1,178	740	1,399	3,317	3.07	342
ต่ำ	795	647	1,042	2,534	3.14	263
รวม	2,882	2,073	3,539	8,494	3.09	878

$$df = 4 \quad \alpha = 0.01 \quad \chi^2 (\text{จากตาราง} = 13.3)$$

$$\chi^2 (\text{จากคำนวณ}) = 17.97$$

- หมายเหตุ
1. การทดสอบใช้ไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01
 2. คะแนนทดสอบแบ่งเป็นสามพวก คือ สนับสนุน (รวมพวกสนับสนุนอย่างมากกับสนับสนุน) ไม่แน่ใจ และไม่สนับสนุน (รวมพวกไม่สนับสนุนอย่างมากและไม่สนับสนุน) โดยใช้รอยคะแนนรวมที่ปรากฏของทุกข้อเข้าด้วยกัน

ตารางที่ 22 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ของเด็กนักเรียนที่มีต่อรัฐบาล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเล็กน้อย โดยคะแนนเฉลี่ยเป็น 3.14, 3.07 และ 3.06 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับอำนาจของรัฐบาล

ตารางที่ 23

ภาพพจน์เกี่ยวกับอำนาจที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำถาม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเรามีอำนาจควบคุมอยู่เหนือประชาชนทั้งหมดในประเทศได้	2.63 (272)	2.73 (340)	2.76 (258)
รัฐบาลของเราสามารถนำคนผิดมาลงโทษได้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม	3.28 (260)	3.20 (326)	3.06 (273)
รัฐบาลของเรามีอำนาจมากเกินไป	3.10 (272)	2.84 (341)	2.92 (260)
เฉลี่ย	3.00	2.92	2.91

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บเป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามในข้อนั้น ๆ ทั้งหมด

ตารางที่ 23 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว เด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่ออำนาจของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำเล็กน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.00, 2.92 และ 2.91 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เชื่อมั่นในอำนาจควบคุมของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ โดยมีคะแนน 2.76, 2.73 และ 2.63 ตามลำดับ พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เชื่อมั่นในอำนาจการลงโทษของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ โดยมีคะแนน 3.28, 3.20 และ 3.06 ตามลำดับ และเมื่อให้เด็กนักเรียนประเมินบทบาทการใช้อำนาจของรัฐบาลพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเห็นว่ารัฐบาลมีอำนาจมากเกินไปมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและสูง โดยมีคะแนน 2.84, 2.92 และ 3.10 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความเป็นผู้นำของรัฐบาล

ตารางที่ 24

ภาพพจน์เกี่ยวกับความเป็นผู้นำที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำถาม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเรา รู้เรื่องดีกว่าทุกคนว่าจะทำอะไร หรือดำเนินนโยบายอย่างไร	2.96 (260)	3.14 (324)	3.09 (250)
รัฐบาลของเรา เป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญ เกือบตลอดเวลา	3.30 (259)	3.04 (336)	3.38 (249)
รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา เป็นผู้นำชาติไปสู่ความเจริญไต่อย่างดีที่สุดแล้ว	3.00 (250)	3.10 (325)	2.99 (260)
เฉลี่ย	3.09	3.09	3.15

- หมายเหตุ 1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
2. ตัวเลขในวงเล็บเป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบในข้อนั้นทั้งหมด

ตารางที่ 24 โดยส่วนรวมแล้วพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อความเป็นผู้นำของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงเล็กน้อย โดยมีคะแนน 3.15, 3.09, และ 3.09 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางสนับสนุนความเป็นผู้นำในด้านความรอบรู้ของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและสูง โดยมีคะแนน 3.14, 3.09 และ 2.96 ตามลำดับ เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสนับสนุนความเป็นผู้นำในด้านการตัดสินใจมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเล็กน้อย และสนับสนุนมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง โดยมีคะแนน 2.30, 3.30 และ 3.04 ตามลำดับ เมื่อให้เด็กประเมินสภาพของการนำชาติไปสู่ความเจริญของรัฐบาล พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางสนับสนุนรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำเพียงเล็กน้อย โดยมีคะแนน 3.10, 3.00 และ 2.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้ความไว้วางใจต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำเล็กน้อย โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.15, 3.11 และ 3.00 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำให้ความไว้วางใจในการกระทำของรัฐบาลมากกว่าเด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.04, 2.93 และ 2.82 ตามลำดับ และพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเห็นว่ารัฐบาลให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนได้มากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและสูงเล็กน้อย โดยมีคะแนน 3.28, 3.26 และ 3.18 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความน่าไว้วางใจของรัฐบาล

ตารางที่ 25

ภาพพจน์เกี่ยวกับความน่าไว้วางใจที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำถาม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเรามักทำอะไรผิดพลาดน้อยครั้งที่ สุด	2.82 (259)	2.93 (326)	3.04 (252)
รัฐบาลของเราให้ความยุติธรรมแก่ประชาชน อย่างเท่าเทียมกัน	3.18 (259)	3.28 (326)	3.26 (250)
	เฉลี่ย	3.00	3.11
		3.11	3.15

หมายเหตุ

1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
2. ตัวเลขในวงเล็บเป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามข้อนั้นทั้งหมด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความมีบุญคุณของรัฐบาล

ตารางที่ 26

ภาพพจน์เกี่ยวกับความมีบุญคุณที่เด็กนักเรียนมีต่อรัฐบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำถาม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	สูง	กลาง	ต่ำ
รัฐบาลของเราเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนอยู่เสมอ	3.40 (271)	3.43 (341)	3.64 (257)
รัฐบาลของเรารู้เสมอว่าประชาชนต้องการอะไร	2.90 (271)	3.05 (342)	3.27 (259)
เฉลี่ย	3.15	3.24	3.45

- หมายเหตุ
1. ตัวเลขนอกวงเล็บเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย
 2. ตัวเลขในวงเล็บเป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบคำถามในข้อนี้ทั้งหมด

ตารางที่ 26 โดยส่วนรวมแล้วเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อความมีบุญคุณของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.45, 3.24 และ 3.15 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเห็นว่ารัฐบาล

คอยเอาใจใส่ช่วยเหลือประชาชนมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.64, 3.43 และ 3.40 ตามลำดับ และพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเห็นว่ารัฐบาลควรลดการกระทำของประชาชนเสมอมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง โดยมีคะแนน 3.27, 3.05 และ 2.90 ตามลำดับ

สรุป

ผลจากการวิจัยภาพพจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาลพบว่าเด็กมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลได้ นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วเด็กมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงถึงความไม่แน่ใจในบทบาทและการกระทำของรัฐบาลมากนัก และการศึกษาพบว่าเด็กสนับสนุนต่อรัฐบาลในแง่ของอำนาจ ความเป็นผู้นำ ความน่าไว้วางใจ และความมีบุญคุณของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาในตัวแปรอื่นพบว่า ระดับการศึกษานั้นมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาล โดยพบว่ายิ่งเด็กมีอายุมากขึ้นหรือระดับชั้นเรียนสูงขึ้น เด็กจะลดการสนับสนุนต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลลงในเกือบทุก ๆ ทาง ยกเว้นในเรื่องของอำนาจ ซึ่งเด็กยังคงมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลางไม่เปลี่ยนแปลงแม้ระดับชั้นเรียนสูงขึ้น หรือเด็กมีอายุมากขึ้น โดยเด็กจะยิ่งลดความไว้วางใจในรัฐบาล และไม่เชื่อมั่นในความเป็นผู้นำของรัฐบาลมากขึ้น ตลอดจนเด็กว่ารัฐบาลนั้นมีบุญคุณต่อตัวเด็กน้อยลงตามลำดับ

จากการศึกษาเกี่ยวกับเพศนั้น พบว่าเพศมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาล โดยพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วเด็กชายจะมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลมากกว่าเพศหญิง ทั้งในแง่ของอำนาจ ความเป็นผู้นำ

ความน่าไว้วางใจ ความสำนึกในความมีบุญคุณของรัฐบาล จากการศึกษายังพบด้วยว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาลเช่นกัน โดยพบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูงตามลำดับ เพื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำจะสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและสูงในทุก ๆ ด้านทั้งในแง่ของอำนาจ ความเป็นผู้นำ ความน่าไว้วางใจ และความมีบุญคุณของรัฐบาล นอกจากนี้ยังพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อรัฐบาลเช่นกัน โดยพบว่า เด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อรัฐบาลสูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงตามลำดับ โดยพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อรัฐบาลสูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเล็กน้อย ในรายละเอียดนั้นพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความเชื่อมั่นในอำนาจของรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำเล็กน้อย แต่ในส่วนของความเป็นผู้นำนั้นพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนมากกว่าเด็กซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง ซึ่งมีคะแนนสนับสนุนเท่ากัน ส่วนในด้านความไว้วางใจและความสำนึกในความมีบุญคุณนั้น พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีภาพพจน์ในเชิงสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงตามลำดับ

จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงเป็นการสนับสนุนสมมติฐาน ประการที่ 1, 2, 3 และ 4 คัดค้านต่อสมมติฐานประการที่ 5 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1. ภาพพจน์ที่เด็กมีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลไทย โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นไปในทางที่สนับสนุนมากกว่าคัดค้าน

2. ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาลไทย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยพบว่ายิ่งเด็กนักเรียนมีระดับการศึกษาสูงขึ้นหรืออายุมากขึ้น จะยิ่งมีภาพพจน์ในทางที่เป็นลบต่อรัฐบาลมากขึ้นหรือลดการสนับสนุนต่อรัฐบาลลง
3. เพศมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยพบว่าเพศชายมีภาพพจน์ในทางที่เป็นบวกหรือสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเพศหญิง
4. ฐานะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำหรือยากจน มีภาพพจน์ในทางที่เป็นบวกหรือสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง และเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางมีภาพพจน์ในทางบวกหรือสนับสนุนรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะสูง
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ที่เด็กมีต่อบทบาทและการกระทำของรัฐบาล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีภาพพจน์ในทางที่เป็นบวกหรือสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีภาพพจน์ในทางที่เป็นบวกหรือสนับสนุนต่อรัฐบาลมากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง.